

kommunerne at prøve at lægge det ind i deres planlægning, og det ønsker regeringen ikke.

Så der er et par huldeder både i det med spørgsmålet om fællesskabet og de velstillede, og så er der også huldeder i forbindelse med, om kommunerne kan bestemme selv eller ej. Regeringen kører en meget centralistisk politik, og kommunerne får reelt ikke mulighed for at bestemme selv, hvis de er uenige med regeringen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak for det. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Som det jo tydeligt er fremgået af debatten indtil nu, er det et meget principielt forslag, vi behandler: hele spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have profitbørnehaver i Danmark, om vi skal åbne for, at nogle skal have lov til at tjene penge.

Der er ingen tvivl om, at det er utrolig berigende, at vi har en mangfoldighed af forskellige børnehaver, og at der er mulighed for at oprette mange forskellige institutioner. De muligheder har vi og har vi haft i masser af år, og de bliver brugt til hele tiden at udvikle nye pædagogiske former, udvikle nye former for børnehaver og vuggestuer, og det er afgørende, at vi fastholder den mulighed. Men problemet opstår, når man giver nogle mulighed for at tjene på børnehaverne, og når man så samtidig fjerner loftet over brugerbetalingen.

Det er, som om regeringen overhovedet ikke tænker på, at det, vi taler om, er små børn, det er de år, som er allermost betydningsfulde for deres udvikling, og som har stor betydning for, hvordan de udvikler sig som voksne, hvad det er for et samfund, vi får senere. Det har overhovedet ikke været i fokus for regeringen og for Dansk Folkeparti. Det, man ser på her, er kun, at der skal være nogle firmaer, der skal have mulighed for at få profit også på det her område.

Kl. 15.25

Så siger man, at det er, fordi vi skal have flere virksomhedsbørnehaver. Nu har man jo allerede i dag mulighed for at lave virksomhedsbørnehaver, hvis man vil, men det er da muligt, at der kommer flere af dem, især fordi regeringen i bemærkningerne til lovforslaget regner med, at mange kommuner vil lukke børnehaver, daginstitutioner i landdistrikterne.

Det er sikkert rigtigt, at når kommunerne på grund af den stramme økonomi, de får, og som bliver forværret med kommunalreformen, ser

ned over udgifterne, så vil det være tillokkende at lukke institutioner, ligesom man har lukket skoler. Og så kan man da godt forestille sig virksomheder, der tilbyder deres personale, at de så laver nogle virksomhedsbørnehaver.

Men er det særlig godt for børnene? Så kan man selvfølgelig få noget tid sammen med sine forældre i bilen på vej til og fra børnehaven, men det var måske bedre for barnet at være i børnehaven og kunne lege end at skulle tilbringe et par timer på motorvejen sammen med forældrene i bilen.

Man får så heller ikke den lokale tilknytning til de børn, der er i det område, man bor i, og man får i den grad opsplitningen mellem dem, der er i arbejde, og dem, der ikke er. Og hvis forældrene skifter arbejde eller bliver arbejdsløse, skal børnene så også ud af børnehaven? Dermed bliver forældrene endnu mere afhængige af deres arbejde, end de er i forvejen. Selv om de så skulle have mulighed for at få lov til at lade barnet blive i børnehaven, er det ikke sikkert, de kunne betale, hvis de blev arbejdsløse, fordi der ikke er noget loft over brugerbetalingen.

Så det her forslag er utrolig problematisk, ikke kun i forhold til børnene, og det er sådan set det værste, men også i forhold til udviklingen i Danmark og også i forhold til udviklingen i landdistrikterne, hvor man åbenbart ikke mener, at det er vigtigt at have gode offentlige børnehaver længere. Vi risikerer, at der sker det samme som på skoleområdet, at man lukker de offentlige tilbud, og de, der har råd, kan så betale for at få et privat tilbud i stedet.

Man taler så meget fra regeringen om, at der skal være frit valg, men hvor er det frie valg henne, hvis man ikke har mulighed for at få en ordentlig kvalitet i børnenes liv hverken i børnehaver eller i vuggestue, hvis det valg, man gerne vil have, er at have en børnehave, hvor der er nogle voksne, der har tid til at tage sig af ens barn, men man ikke har råd til at betale de mange penge, som en profitbørnehave koster?

Hvis man gik sammen med andre forældre om at prioritere børnene, så ville der være mulighed. Så ville der f.eks. være mulighed for, at vi valgte at sige fra Folketingets side, at vi dropper den kassetænkning, vi har i dag, at vi ansætter de 7.000 arbejdsløse pædagoger og pædagogmedhjælpere og sparer dagpengene og får flere penge ind i skat. Det ville faktisk kunne gøres for en nettoudgift på 100 mio. kr. fra de offentlige kasser.